

af nogen af de nysnævnte Sygdomme, i modfatte Tilfælde med $\frac{2}{3}$ af den ansatte Værdi. Her er altsaa skelnnet mellem, om der, efterat Dyret er dræbt, findes Spor af Sygdom eller ikke. Hvis der er Spor af Sygdom, faaer Eierens $\frac{2}{3}$ af det sunde Dyrs Værdi. Det er altsaa langsfra, at der er nogen Dpoffrelse fra Eierens Side, da han faaer $\frac{2}{3}$ af det sunde Dyrs Værdi til Hjælp for at bære Tabet, og det forekommer mig derfor, at der vel er Anledning til, saaledes som det blev udhævet af den meget ærede Minister, at lade Erstatningen fra Statskassens Side ikke blive større end Halvdelen.

Dahl: En af de Grunde, hvorfor man har villet, at Statskassen og Kommunen i Almindelighed skulle dele halvt, er den, at man i Skjønssager har troet, ved en saadan Bestemmelse bedst at undgaae overdrevne Taxationer og Burderinger. Jeg skal imidlertid ikke videre inharere dette Punkt, thi jeg er aldeles enig i, at Eierens bør have fuldstændig Erstatning, og at man ikke skal lade Erstatningen udrede af Kommunekassen, alene for derved at tilveiebringe en mindre Erstatning for Eierens; men naar man har sat Erstatningen til to Trediedele af den Værdi, Dyrene have som sunde, saa er man gaaet altfor vidt; thi det er erkendt, at ikke to Trediedele af de sunde Heste blive curerede. Forøvrigt er det ogsaa mig aldeles klart, at Grundlovens Bestemmelse ikke kan komme til Anvendelse in casu; det skulde da ialtsald være en analogisk Anvendelse af samme.

Drejser: Den høitærede Indenrigsministers Yttringer imod det Forslag, der af Udvalget er gjort, angaaende Delingen af de omhandlede Udgifter, foranledige mig til et Par Bemærkninger. Den høitærede Minister har meent, at den Forøgelse i Erstatningen, som ved Sagens 2den Behandling blev vedtagen, var en yderligere Grund til paa Statskassens Vegne at gjøre Indsigelse mod den Byrde, man vil lægge over paa den. Ja, det er jo vistnok tildeels saa; men paa den anden Side kan man ogsaa sige, at netop den større Sum, der paa Grund af, hvad der er vedtaget,

bliver Spørgsmaal om, gjør, at man ogsaa med desto større Barsomhed bør see paa, hvoreledes Forholdet stiller sig med Hensyn til den Deel af Byrden, der lægges paa Communerne. Naar der fremdeles af den høitærede Minister er anført til Støtte for den Mening, at Communerne dog idetmindste bør bære Halvdelen af Omkostningerne, at de paagældende Foranstaltninger dog væsentligt og nærmest skee i den nærmeste Egn, Communens særlige Interesse, om den end ogsaa skee i det Heles Interesse, og at derfor vedkommende Commune billigviis bør tage en betydelig Deel i Omkostningerne, saa maa derhos dog vel erindres, at den samme mindre Deel, den samme Commune ogsaa kommer til at lide ved de store Byrder, der umiddelbart flyde af en saadan Ulykke som en Dvægsyge; den mindre Landsdeel vil forlods lide et saa overordentligt Tab, at der ogsaa i Hensynet dertil ligger saameget mere Dpfordring til at søge at lette denne mindre Landsdeel Byrden af de i Genhold til § 7 trufne Foranstaltninger. At Forslaget i det Hele skulde vise hen paa en Tendens til at tage for Meget af Byrden bort fra Eierens og gjøre det for godt for Eierens, troer jeg dog ikke med Føie kan siges; hos mig har det idetmindste ikke været Tanken; Hensigten har blot været at gjøre for Eierens, hvad man troede, der billigviis burde gjøres for at stikke ham imod en utilbørlig Byrde. Saa forunderligt var det iøvrigt ikke, om Nogen kom til at sympathisere med dem, hvis Følelse Bevæger sig til Fordeel for en Eier, hvis Dyr blive angrebne af Sygdomme, der, naar de ere meget udbredte og ondartede, kunne sætte ham i en meget sørgelig Forfatning. Det kan gjælde om hans hele Belsærd, og den Erstatning, han faaer for de Dyr, der dræbes, og den Fritagelse for at betale Cuur, som indrømmes, er naturligviis en aldeles forsvindende Størrelse i Sammenligning med det Tab, som Sygdommen i og for sig paasfører ham, og om hvis Erstatning der naturligviis ikke kan være Tale. Jeg maa derfor fremdeles holde paa, at man ikke gaaer videre, ialtsald end til at forandre tre Trediedele og een Fjerdedeel til to Trediedele og een Trediedeel; jeg troer, at man ellers vilde gaae Kommunen og de enkelte Dele af Staten saa-